

Historiker samverkar i Sundsvall

År 1999 anordnade Svenska Historiska Föreningen ett svenskt historikermöte i Linköping, därefter i Örebro år 2002, i Uppsala år 2005, i Lund år 2008, i Göteborg 2011 och i Stockholm 2014. Nästa äger rum på Mittuniversitetet i Sundsvall den 10–12 maj innevarande år. Missa inte detta! Temat för Svenska Historikermötet år 2017 är revolutioner samt stora samhällsförändringar och märkesåren 1517 och 1917 kommer ges en särskild ställning på mötet. För mer information och anmälan se www.miun.se/historikermotet2017.

Betydelsen av att historiker på detta sätt samlas kan inte nog understrykas. Det ger oss alla inte bara möjligheten att sätta ansikte på namn, utan också stifta nya bekantskaper och knyta viktiga kontakter. God forskning är inte enbart en produkt av finurliga och kloka tankar tillkomna i ensamhet och i en forskarcell utan sociala nätverk – seminarier och workshops och andra forum för utbyte av idéer och resultat spelar också stor roll. Historikermötet utgör ett sådant inspirerande och livligt diskussionsforum där ny och gammal forskning möts och bryts. Det är i linje med Svenska Historiska Föreningens grundsatser. Svenska Historiska Föreningen, grundad 1880, är en "sammanslutning av de historiska studiernas idkare och vänner" står det i stadgarna. Den har till ändamål att främja historisk forskning och historiskt studium samt att "utbreda intresset för historia" (Föreningens stadgar § 1). I enlighet med sitt ändamål utger föreningen *Historisk tidskrift* sedan sitt grundande, och den ansvarar, som sagt, även för de svenska historikermötena.

Att föreningen dessutom har ett uppdrag att främja och utbreda historieintresset bland en intresserad allmänhet, samverka som det heter i dag, är kanske mindre känt. Men hur samverkar historiker på bästa

möjliga sätt? Genom att anordna föreläsningsserier, öppna seminarier eller medverka på Bokmässan i Göteborg? Författa facklitterära böcker, skriva populära artiklar eller vara med i radio och tv? Eller förväntas historiker kanske blogga och twittra?

Emellertid, samverkan avser inte bara universitetens närmande samhället utan innebär också att samverka inom och mellan vetenskaperna. Regeringens ambitioner i forskningspropositionen *Kunskap i samverkan* är bland annat att öka fokus på humanvetenskapernas och samhällsvetenskapernas förmåga till tvärvetenskaplig forskning. Kunskapsutveckling ska vara gränsöverskridande såväl inom som utom akademien.¹ Det verkar som att själva samverkan som företeelse och begrepp behöver nyanseras ifall det ska ha någon effekt. Det menar även bland andra Maria Grafström, Anna Jonsson och Mikael Klintman i en debattartikel i den av Vetenskapsrådet utgivna tidskriften *Curie*. De anser att frågan om hur forskning i stort bör organiseras och samverka inom och utom universitetet är mycket problematisk och viktig att lösa.²

En lösning på problemet vore förstås att göra som Arne Jarrick och Janken Myrdal pläderat för under 2016. De driver en "kampanj" (deras eget ordval) för att förbättra den humanistiska forskningen och har i det sammanhanget identifierat de stora forskningsfrågorna om de mänskliga villkoren. Av de 15 frågor som de höjer upp har lustigt nog två fått större utrymme i den efterföljande diskussionen. De båda sätter kunskapsproduktion och kunskaps-cirkulation i fokus, det vill säga en andra viktig aspekt av just samverkan.³ Den som anmäler sig till Svenska Historikermötet 2017 lär få ta del av den fortsatta diskussionen kring frågan om vad egentligen samverkan innebär och hur den bäst utformas.

Stockholms universitet

BO ERIKSSON

1. <<http://www.regeringen.se/rattsdokument/proposition/2016/11/prop.-20161750>> (16/1 2017).

2. Debattartikeln publicerades 2016-12-12 i nättidningen *Curie*: <<http://www.tidningen-curie.se/debatt/samverkan-bortom-torghandel-och-elfenbenstorn>> (16/1 2017).

3. Se bl.a. Arne Jarrick, "Samla er till större och färre frågor, humanister! En diskussion om det humanvetenskapliga uppdraget", *KVHAA: Årsbok 2016* s. 135-146 och där anförd litteratur.